

Ilustrowany katalog odmian wiśni

Instytut Ogrodnictwa

Ilustrowany katalog odmian wiśni

Skierniewice 2013

Praca została wykonana w ramach Programu Wieloletniego „Rozwój zrównoważonych metod produkcji ogrodniczej w celu zapewnienia wysokiej jakości biologicznej i odżywczej produktów ogrodniczych oraz zachowania bioróżnorodności środowiska i ochrony jego zasobów”, zadanie 7.1 „Ochrona różnorodności biologicznej roślin sadowniczych, i ozdobnych dla zrównoważonego rolnictwa”, finansowanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w **Zakładzie Odmianoznawstwa i Szkółkarstwa Roślin Sadowniczych Instytutu Ogrodnictwa**.

Autorzy opracowania: **mgr Agnieszka Głowacka**
dr Elżbieta Rozpara

Autorzy zdjęć: mgr Agnieszka Głowacka
dr Elżbieta Rozpara
Ryszard Sałuda

Opracowanie redakcyjne: mgr Joanna Miszczak

ISBN 978-83-89800-52-7

© Instytut Ogrodnictwa, Skierniewice 2013

Egzemplarz bezpłatny

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	5
‘Koral’.....	7
‘Książęca’.....	9
‘Lucyna’.....	11
‘Montmorency’.....	13
‘Naumburger’.....	15
‘Nefris’.....	17
‘Sabina’.....	19
‘Skierka’.....	21
‘Sokówka Nowotomyska’.....	23
‘Szkłanka z Warki’.....	25
‘Tschernokorka’.....	27
‘Wanda’.....	29
‘Wiblek’.....	31
‘Wigor’.....	33
‘Wilena’.....	35
‘Wilga’.....	37
‘Winer’.....	39
‘Wisok’.....	41
‘Wołyńska’.....	43
‘Wróble’.....	45

WSTĘP

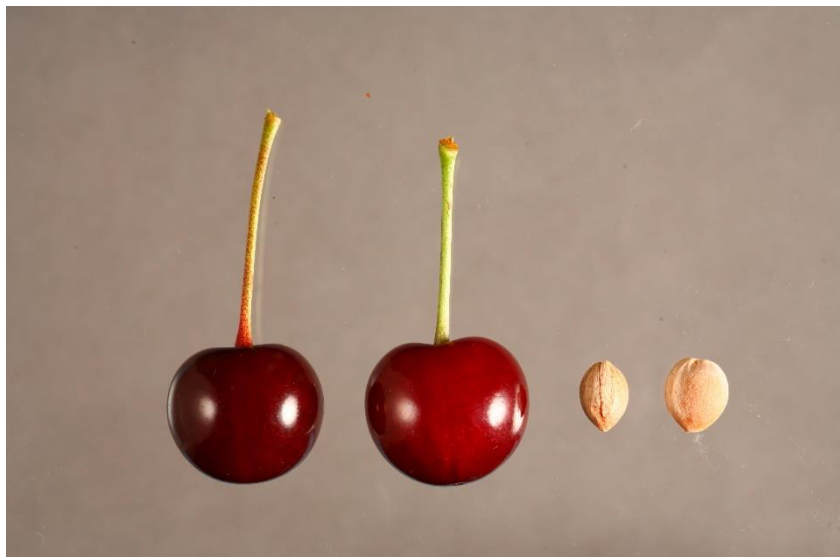
Wiśnia należy do rodziny różowatych – *Rosaceae* Jus, podrodziny śliwowych – *Prunoide* Focke, rodzaju śliwa *Prunus* L. i podrodzaju wiśnia – *Cerasus* (Mill.) Focke. Podrodzaj ten obejmuje wiele gatunków, ale w produkcji ogrodniczej znaczenie ma tylko kilka z nich, m.in.: wiśnia karłowata (*Prunus fruticosa* Pall.), antypka (*Prunus mahaleb* L.), czereśnia ptasia (*Prunus avium* L.) oraz wiśnia pospolita (*Prunus cerasus* L.). Do ostatniego gatunku należą wszystkie uprawne odmiany wiśni. Wiśnie dzieli się na wiśnie właściwe i czerechy. Wiśnie właściwe są krzyżówką wiśni karłowatej z czereśnią *Prunus fruticosa* × *Prunus avium*, natomiast czerechy są krzyżówką wsteczną wiśni właściwej z czereśnią, czyli (*Prunus fruticosa* × *Prunus avium*) × *Prunus avium*.

Wiśnia zajmuje drugie miejsce wśród uprawianych w Polsce drzew owocowych. Jest ona dobrze przystosowana do uprawy w klimacie umiarkowanym. Większość odmian wiśni jest samopłodnych, co sprzyja ich dobremu plonowaniu. Drzewa kwitną o blisko 10 dni później od czereśni, dzięki czemu ich pąki kwiatowe i kwiaty są rzadko uszkodzane przez wiosenne przymrozki.

Na świecie produkuje się ok. 1 mln ton wiśni, a Polska należy do czołowych producentów owoców tego gatunku. Podstawową odmianą w polskich sadach wiśniowych jest 'Łutówka'. Do jej zalet należą: słaby wzrost drzew, wczesne wchodzenie w okres owocowania, wysokie i niezawodne plonowanie oraz mała podatność na raka bakteryjnego. Jest ona jednak wrażliwa na drobną plamistość liści drzew pestkowych, a pędy starszych drzew są podatne na ogałacanie się z liści. Najnowsze prace hodowlane są prowadzone pod kątem uzyskania plennych, samopłodnych odmian wiśni, mało podatnych na choroby, o owocach wysokiej jakości. Istotną rolę w hodowli nowych odmian wiśni odgrywają m.in. Węgry, Niemcy, Ukraina i Polska.

Skierniewicka kolekcja wiśni liczy obecnie blisko 200 taksonów. Zdecydowana większość odmian w niej zgromadzonych pochodzi z zagranicy, ale jest też dość bogata grupa odmian autochtonicznych. Wśród zgromadzonych w kolekcji genotypów znajdują się odmiany występujące dziś powszechnie w sadach wiśniowych, odmiany bardzo stare – dziś już niespotykane w uprawie, jak również najnowsze osiągnięcia hodowlane. Zgromadzony materiał genetyczny jest wykorzystywany w badaniach naukowych, w dydaktyce, w hodowli twórczej odmian, służy szkoleniu rzeczoznawców, jest udostępniany uczelniom, szkołom i prywatnym kolekcjonerom.

W niniejszym atlasie opisano i zilustrowano 20 odmian wiśni znajdujących się w skierniewickiej kolekcji. Znalazły się wśród nich przede wszystkim odmiany polskiego pochodzenia, zarówno stare jak i nowe, ale opisano też kilka starych odmian pochodzących z zagranicy. Odmiany opisano w kolejności alfabetycznej.

‘KORAL’

Pochodzenie: prawdopodobnie klon odmiany Nefris.

Miejsce wyhodowania: Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa (obecnie Instytut Ogrodnictwa), Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy zagęszczoną koronę w kształcie stożka, z gałęziami wzniesionymi ku górze i licznymi krótkopędami. Kwitnie średnio wcześnie, plonuje corocznie, obficie.

Liść: średniej wielkości, ciemnozielony, o charakterystycznie głęboko ząbkowanym brzegu blaszki liściowej. Ogonek liściowy średniej długości. Miodniki jasnoczerwone.

Zapylacze: nieokreślone.

Owoc: duży, o masie 6-7 g, okrągły, lekko spłaszczony na wierzchołkach, pokryty ciemnoczerwoną skórą. Miąższ ciemnoczerwony, dość jędrny, umiarkowanie kwaśny i średnio słodki, smaczny. Sok czerwony. Pestka średniej wielkości, szerokoeliptyczna, z wyraźnym czubkiem. Szypułka dość krótka, średnio gruba.

Zbiór owoców: w drugiej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – średnia
- rak bakteryjny – duża
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – średnia.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania owoców i dużej plenności drzew. W 2006 roku została wpisana do Krajowego Rejestru Odmian. Jest przydatna do uprawy towarowej i amatorskiej. Owoce mogą być wykorzystywane do bezpośredniej konsumpcji oraz w przemyśle przetwórczym.

‘KSIĄŻĘCA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Anglia.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy wąską, odwrotnie stożkową koronę o sztywnych konarach wzniesionych ku górze i nielicznych rozgałęzieniach pokrytych dużą liczbą krótkopędów. Jest średnio wytrzymałe na mróz. Kwitnie wcześniej, a pąki kwiatowe i kwiaty są wrażliwe na przymrozki, dlatego plonuje nieregularnie.

Liść: duży, ciemnozielony, o średnio silnym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki ciemnoczerwone, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: ‘Łutówka’ oraz czereśnie: ‘Schneidera Późna’, ‘Jaboulay’, ‘Kassina’.

Owoc: niewyrównany, o masie 4,5-5,5 g, kulisty, lekko spłaszczony na wierzchołkach. Skórka czerwona, lśniąca, a u bardziej dojrzałych owoców – brązowoczerwona. Miąższ ciemnoczerwony, miękki, słodko-kwaśny, bardzo smaczny. Sok czerwony. Pestka średniej wielkości, lekko wydłużona. Szypułka średniej długości i grubości, silnie zrośnięta z owocem.

Zbiór owoców: owoce dojrzewają nierównomiernie w ostatniej dekadzie czerwca i na początku lipca, dlatego wskazany jest kilkukrotny zbiór.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: stara odmiana wiśni o wczesnym terminie kwitnienia i dojrzewania owoców. W Polsce uprawiana jest rzadko. Jej wadą jest zawodność w plonowaniu. Jest dobrą odmianą do uprawy w sadach przydomowych, gdzie jej pąki kwiatowe i kwiaty są mniej narażone na przemarznięcia. Owoce są przydatne do bezpośredniego spożycia oraz na kompoty.

‘LUCYNA’

Pochodzenie: ‘Łutówka’ × ‘Schirpotreb’.

Miejsce wyhodowania: Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa (obecnie Instytut Ogrodnictwa), Skierniewice, Polska (T. Jakubowski, A. Wojniakiewicz, S.W. Zagaja).

Drzewo: rośnie silnie. Tworzy kulistą, nieco rozłożystą koronę, o dość sztywnych gałęziach, pokrytych licznymi krótkopędami. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześnie. W okres owocowania wchodzi w 2-3 roku po posadzeniu, plonuje regularnie i obficie.

Liść: średniej wielkości, eliptyczny, nieregularnie piłkowany, o średnio silnym połysku. Miodniki ciemnoczerwone zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej. Ogonek liściowy długi o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym.

Zapylacze: odmiana samopłodna.

Owoc: średniej wielkości, o masie około 5 g, kulisty, nieco spłaszczony na wierzchołkach, łatwo odrywający się od szypułki. Miąższ ciemnoczerwony, luźny, kwaśno-słodki. Sok czerwony. Pestka średniej wielkości, okrągła. Szypułka średniej długości i grubości.

Zbiór owoców: najczęściej w połowie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – średnia.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania i o smacznych, kwaśno-słodkich owocach przydatnych do bezpośredniego spożycia i do przetwórstwa. Może być polecana to sadów towarowych i amatorskich na terenie całego kraju.

‘MONTMORENCY’
syn. ‘Amarelle Royale’

Pochodzenie: brak danych.

Miejsce wyhodowania: USA.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy rozłożystą koronę. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie dość wcześnie. W okres owocowania wchodzi średnio wcześnie, plonuje regularnie, ale umiarkowanie obficie.

Liść: średniej długości, wąski, ciemnozielony, o średnio silnym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: odmiana samopylna.

Owoc: średniej wielkości, o masie 3,5-5 g, kulisty, lekko spłaszczony na wierzchołkach. Skórka jasnoczerwona, lśniąca. Miąższ jasnożółty, miękki, bardzo soczysty, kwaśny, delikatnie cierpki. Sok bezbarwny. Pestka mała, okrągła, pękata, z ostrym czubkiem. Szypułka średniej długości, gruba.

Zbiór owoców: w pierwszej lub w drugiej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: stara odmiana wiśni o owocach typu szklanki. Nierozpowszechniona w Polsce, ale bardzo popularna w uprawie w sadach towarowych w USA i w Kanadzie. Jej owoce są wykorzystywane w przemyśle przetwórczym, przede wszystkim na mrożonki oraz do wypieku ciast wiśniowych tzw. cherry pie.

‘NAUMBURGER’
syn. ‘Naumburger Ostheimer’

Pochodzenie: klon odmiany Ostheimska.

Miejsce wyhodowania: Niemcy.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy stożkową koronę ze zwisającymi pędami. Jest średnio wytrzymałe na mróz. Kwitnie wcześnie, plonuje dobrze i regularnie.

Liść: średniej wielkości, rozszerzający się od nasady ku wierzchołkowi, ciemnozielony, o słabym połysku. Ogonek liściowy dość krótki, o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki brązowe, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej.

Zapylacze: ‘Łutówka’.

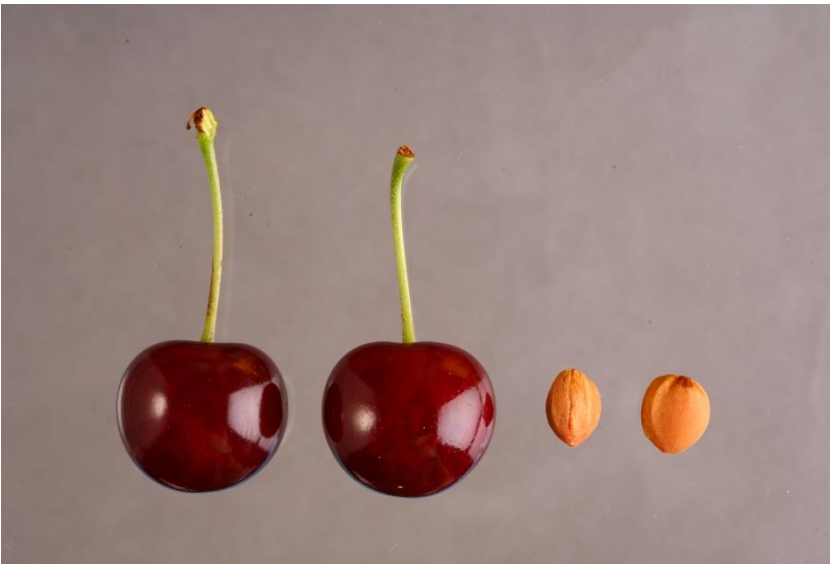
Owoc: średniej wielkości, o masie około 4,5 g, kulisty, lekko spłaszczony. Skórka brązowoczerwona, lśniąca. Miąższ ciemnoczerwony, słodko-kwaśny, soczysty, aromatyczny, dość smaczny. Sok ciemnoczerwony. Pestka średniej wielkości, owalna, z wyraźnym czubkiem. Szypułka średniej długości, dość gruba, często ordzawiona.

Zbiór owoców: w końcu czerwca lub w pierwszej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o wczesnej porze dojrzewania owoców, dużej plenności i wysokiej zdrowotności drzew, przydatna głównie do uprawy amatorskiej. Owoce mogą być spożywane w stanie świeżym lub wykorzystywane na przetwory.

‘NEFRIS’

Pochodzenie: nieznane. Zaliwski podaje, że znalazł ją w 1938 r. w Łochowie jako siewkę ‘Łutówki’. Nie różni się ona jednak istotnie od niemieckiej odmiany Fanal.

Miejsce wyhodowania: Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy owalną, zagęszczoną koronę, o konarach wzniesionych ku górze. W owocowanie wchodzi w 2-3 roku po posadzeniu. Jest średnio wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześniej, a kwiaty są dość wrażliwe na przymrozki wiosenne.

Liść: średniej wielkości, wąski, rozszerzający się od nasady ku wierzchołkowi, ciemnozielony, z umiarkowanym połyskiem i z głęboko piłkowanymi brzegami. Ogonek liściowy długi, o średnio silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki ciemnoczerwone zlokalizowane na ogonku liściowym.

Zapylacze: odmiana samopłodna.

Owoc: średniej wielkości, o masie 4-5 g, kulisty, lekko spłaszczony, o zaokrąglonym wierzchołku. Skórka ciemnoczerwona, lśniąca. Miąższ ciemnoczerwony, dość jędrny, soczysty. Sok ciemnoczerwony, nie wycieka po oderwaniu szypułki. Pestka mała, lekko wydłużona, z wyraźnym czubkiem. Szypułka krótka i gruba z osadką i listkami.

Zbiór owoców: najczęściej w drugiej dekadzie lipca

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – średnia
- rak bakteryjny – bardzo duża
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – średnia.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania owoców. Jest coraz rzadziej polecana do sadów towarowych ze względu na dużą podatność drzew na choroby kory. Owoce mają wysoką wartość przetwórczą m.in. są przydatne do wyrobu soków, dżemów, mrożonek i kompotów. Chętnie zjadają je ptaki.

‘SABINA’

Pochodzenie: ‘Łutówka’ × ‘Schirpotreb’.

Miejsce wyhodowania: Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa (obecnie Instytut Ogrodnictwa), Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie silnie. Tworzy kulistą koronę, o sztywnych gałęziach, pokrytych licznymi krótkopędami. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie wcześnie. W okres owocowania wchodzi w 2 roku po posadzeniu, plonuje obficie i regularnie.

Liść: średniej wielkości, eliptyczny, regularnie piłkowany, o średnio silnym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: odmiana samopłodna.

Owoc: średniej wielkości, o masie około 4,5 g, kulisty. Skórka ciemnoczerwona, lśniąca. Miąższ czerwony, dość luźny, kwaskowaty, soczysty, dość smaczny. Sok czerwony. Pestka dość duża, wydłużona. Szypułka średniej długości, cienka.

Zbiór owoców: na początku lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: interesująca odmiana o wczesnym terminie dojrzewania owoców i małej podatności drzew na choroby. Jest przydatna do nasadzeń towarowych i amatorskich na terenie całego kraju.

‘SKIERKA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie silnie. Tworzy dużą, zwartą koronę o półwzniesionych konarach. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie dość późno, owocuje corocznie, ale średnio obficie lub słabo.

Liść: duży, ciemnozielony, o słabym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki ciemnoczerwone zlokalizowane przy podstawie blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: nieokreślone.

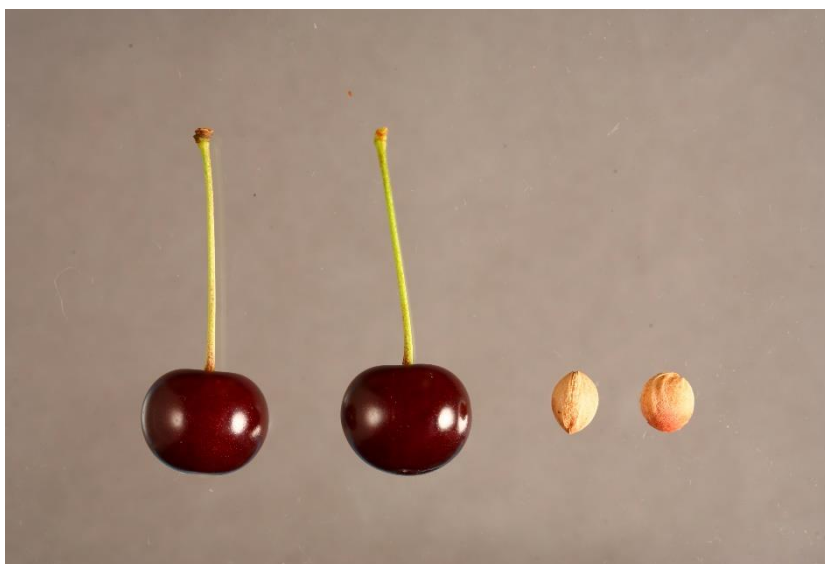
Owoc: duży, o masie około 6,5 g, okrągły, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka brązowoczerwona, a w pełnej dojrzałości prawie czarna. Miąższ ciemnoczerwony, dość jędrny, średnio kwaśny, mało soczysty, z wyczuwalną goryczką. Sok purpurowy. Pestka od średniej wielkości do dużej, szerokoeliptyczna. Szypułka średnio długa, gruba.

Zbiór owoców: w pierwszej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – średnia
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – średnia.

Właściwości użytkowe: odmiana o wczesnym terminie dojrzewania i o atrakcyjnych owocach. Niestety pod względem plenności ustępuje innym odmianom dojrzewającym w zbliżonym terminie.

‘SOKÓWKA NOWOTOMYSKA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy stożkowatą, dość mocno zagęszczającą się koronę. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie późno. Wcześnie wchodzi w okres owocowania, plonuje dobrze i dość regularnie.

Liść: mały, eliptyczny, ze słabym połyskiem. Miodniki pomarańczowożółte zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku. Ogonek liściowy krótki, o słabym zabarwieniu antocyjanowym.

Zapylacze: nieokreślone.

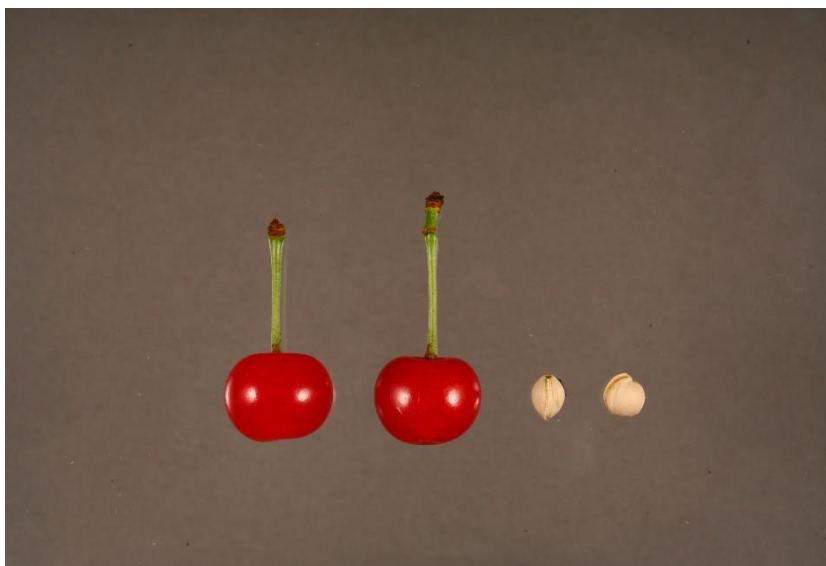
Owoc: średniej wielkości, o masie 3,5-4,5 g, kulisty, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka bardzo ciemna, prawie czarna. Miąższ czerwony, średnio jędrny, kwaskowy, lekko cierpki, mało soczysty. Sok ciemnoczerwony. Pestka mała, okrągła. Szypułka średniej długości i grubości.

Zbiór owoców: w drugiej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: lokalna odmiana wiśni rozpowszechniona w okolicach Nowego Tomyśla. Jej owoce są bardzo dobrym surowcem dla przetwórstwa, a zwłaszcza na konfitury, kompoty i nalewki.

‘SZKLANKA Z WARKI’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Polska.

Drzewo: rośnie silnie, tworząc wyniosłą koronę. Jest wytrzymałe na mroz. Kwitnie późno, plonuje regularnie, średnio obficie.

Liść: średniej wielkości, wydłużony, ciemnozielony, o silnym połysku, nieregularnie piłkowany. Ogonek liściowy długi, o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: nieokreślone.

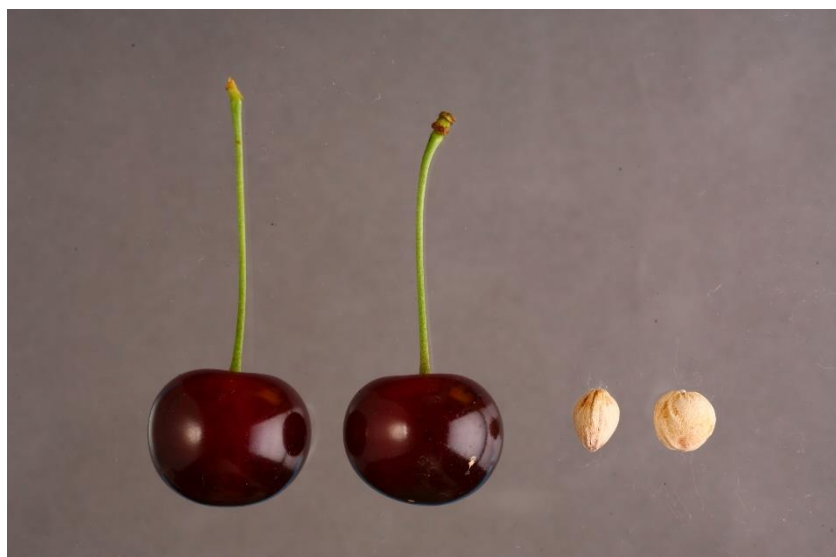
Owoc: średniej wielkości, o masie około 5 g, kulisty, lekko spłaszczony na wierzchołkach. Skórka jasnoczerwona, Miąższ bladokremowy, miękki, soczysty, słodki. Sok bezbarwny. Pestka mała, okrągła. Szypułka krótka i gruba.

Zbiór owoców: w pierwszej lub w drugiej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio wczesnym terminie dojrzewania i o smacznych owocach, przydatna do uprawy amatorskiej. Owoce mogą być spożywane w stanie świeżym lub wykorzystywane na przetwory.

‘TSCHERNOKORKA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: ZSSR (Ukraina).

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy rozłożystą koronę, ze zwisającymi pędami i stosunkowo małą liczbą krótkopędów. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie późno. W okres owocowania wchodzi średnio wcześnie, plonuje corocznie, średnio obficie.

Liść: średniej wielkości do dużego, eliptyczny, ciemnozielony, o silnym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki brązowawe, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: odmiana obcopenna. Zapylacze nieokreślone.

Owoc: średniej wielkości, o masie około 5 g, kulisty, pokryty ciemnoczerwoną skórą. Miąższ czerwony, średnio soczysty, kwaśny. Sok ciemnoczerwony. Pestka mała, okrągła, pękata. Szypułka średniej długości i grubości.

Zbiór owoców: w pierwszej połowie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – duża
- rak bakteryjny – średnia
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – średnia.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio wczesnym terminie dojrzewania owoców, które są przydatne do przetwórstwa, m.in. do wyrobu soków, dżemów, nalewek i likierów. Jej przydatność do uprawy w Polsce ogranicza jednak stosunkowo duża podatność na choroby oraz zbyt niska plenność drzew.

‘WANDA’

Pochodzenie: ‘Nefris’ × ‘Wołyńska’.

Miejsce wyhodowania: Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa (obecnie Instytut Ogrodnictwa), Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy rozłożystą, silnie zagęszczoną koronę o cienkich lub średniej grubości pędach. Jest wytrzymałe na mróz. W okres owocowania wchodzi w 2-3 roku po posadzeniu. Kwitnie średnio wcześnie, owocuje corocznie i bardzo obficie.

Liść: średniej wielkości, eliptyczny, ciemnozielony, o średnio silnym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki brązowawe, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej.

Zapylacze: odmiana samopłodna.

Owoc: mały, o masie 3-3,5 g, kulisty, łatwo odrywający się od szypułki. Skórka ciemnoczerwona. Miąższ czerwony, średnio zwięzły, kwaskowaty, soczysty. Sok ciemnoczerwony. Pestka mała, okrągła. Szypułka krótka lub średniej długości, średnio gruba.

Zbiór owoców: w drugiej dekadzie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – duża
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – średnia.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania owoców, przydatna do mechanicznego zbioru. Może być uprawiana w sadach towarowych i amatorskich na terenie całego kraju. Owoce są przydatne w przemyśle przetwórczym m.in. do produkcji soków.

‘WIBLEK’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy zwartą koronę o półwzniesionych konarach. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie wcześniej, owocuje regularnie, średnio obficie.

Liść: średniej wielkości, o umiarkowanym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o średnio silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, położone przy podstawie blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: nieokreślone.

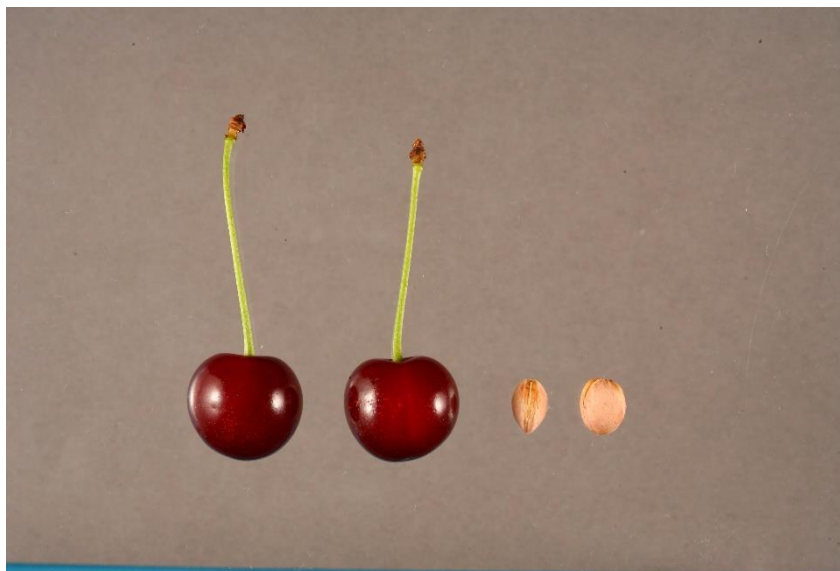
Owoc: mały, o masie około 3,5 g, okrągły, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka brązowoczerwona. Miąższ ciemnoczerwony, jędrny, kwaśny, średnio soczysty. Sok purpurowy. Pestka mała, okrągła. Szypułka długa, średniej grubości.

Zbiór owoców: w drugiej połowie lipca, najczęściej ok. 10 dni przed odmianą Łutówka.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania owoców, średnio plenna. Ze względu na małą podatność drzew na choroby przydatna do uprawy w ogrodach przydomowych. Pod względem wielkości owoców ustępuje innym odmianom dojrzewającym w tym samym terminie.

‘WIGOR’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: drzewo rośnie słabo. Tworzy zwartą koronę o półwzniesionych konarach. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie dość późno, owocuje corocznie, ale średnio obficie lub słabo.

Liść: średniej wielkości, bez połysku. Ogonek liściowy średnio długi, o słabym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, zlokalizowane przy podstawie blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: nieokreślone.

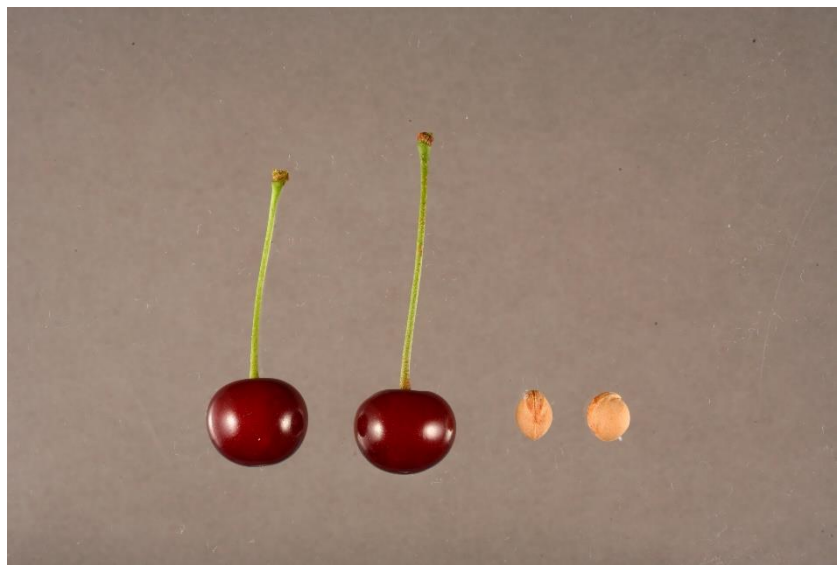
Owoc: średniej wielkości, o masie 5-5,5 g, okrągły, delikatnie spłaszczony na wierzchołkach. Skórka ciemnoczerwona. Miąższ czerwony, średnio jędrny, kwaśny, średnio soczysty. Sok różowoczerwony. Pestka średniej wielkości, szerokoeliptyczna. Szypułka średnio długa, dość gruba.

Zbiór owoców: w drugiej połowie lipca, najczęściej ok. 10 dni przed odmianą Łutówka.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – średnia
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania owoców. Jej zaletą jest mała podatność na choroby i dobra jakość owoców, ale pod względem plenności ustępuje innym odmianom dojrzewającym w tym samym terminie.

‘WILENA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy średnio zwartą koronę o półwzniesionych konarach. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześnie, owocuje corocznie, średnio obficie.

Liść: średniej wielkości, o średnim połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o słabym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, położone przy podstawie blaszki liściowej.

Zapylacze: nieokreślone.

Owoc: bardzo mały, o masie 2,5-3 g, okrągły, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka ciemnoczerwona. Miąższ ciemnoczerwony, jędrny, średnio soczysty, kwaśny. Sok czerwony. Pestka mała, okrągła. Szypułka długa, średniej grubości.

Zbiór owoców: w zależności od roku 4-10 dni przed odmianą Łutówka.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o późnym terminie dojrzewania owoców, średnio plenna. Ze względu na małą podatność drzew na choroby przydatna do uprawy w ogrodach przydomowych. Owoce są przydatne na przetwory.

‘WILGA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: drzewo rośnie średnio silnie. Tworzy średnio zwartą koronę o półwzniesionych konarach. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie późno, a pąki kwiatowe są podatne na uszkodzenia przez późnowiosenne przymrozki. Owocuje nieregularnie, średnio obficie lub słabo.

Liść: średniej wielkości, o umiarkowanym połysku. Ogonek liściowy średnio długi, o słabym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, położone przy podstawie blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: nieokreślone.

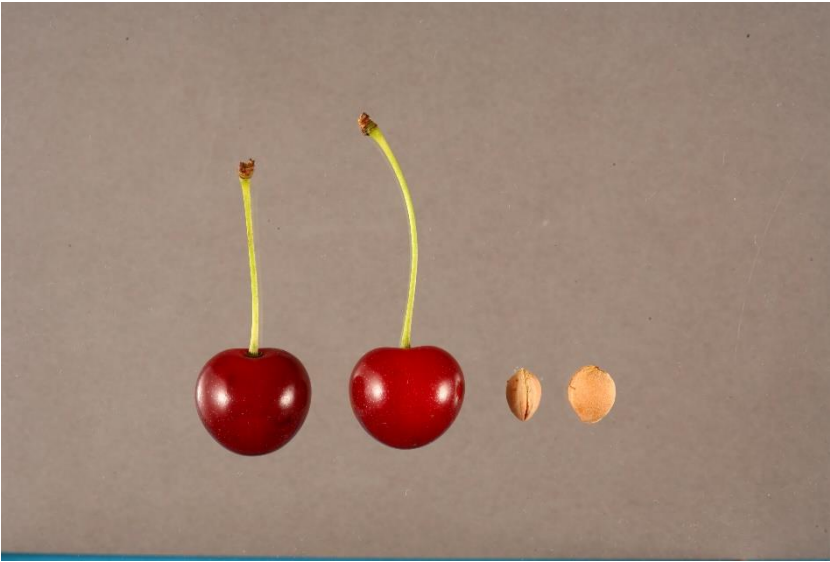
Owoc: duży, o masie około 6 g, okrągły, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka ciemnoczerwona. Miąższ ciemnoczerwony, jędrny, średnio soczysty, kwaśny. Sok czerwony. Pestka średniej wielkości, owalna. Szypułka średnio długa, gruba.

Zbiór owoców: w zależności od roku 5-12 dni przed odmianą Łutówka.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania owoców i niskiej plenności drzew. Jej zaletą jest mała podatność na choroby i dobra jakość owoców, ale pod względem plenności ustępuje innym odmianom dojrzewającym w tym samym terminie.

‘WINER’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: rośnie średnio silnie lub słabo. Tworzy średnio zwartą koronę o półwzniesionych konarach ze zwisającymi pędami. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześnie, owocuje corocznie, średnio obficie.

Liść: średniej wielkości do dużego, z umiarkowanie silnym połyskiem. Ogonek liściowy średniej długości, o średnio silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki ciemnoczerwone zlokalizowane przy podstawie blaszki liściowej.

Zapylacze: nieokreślone.

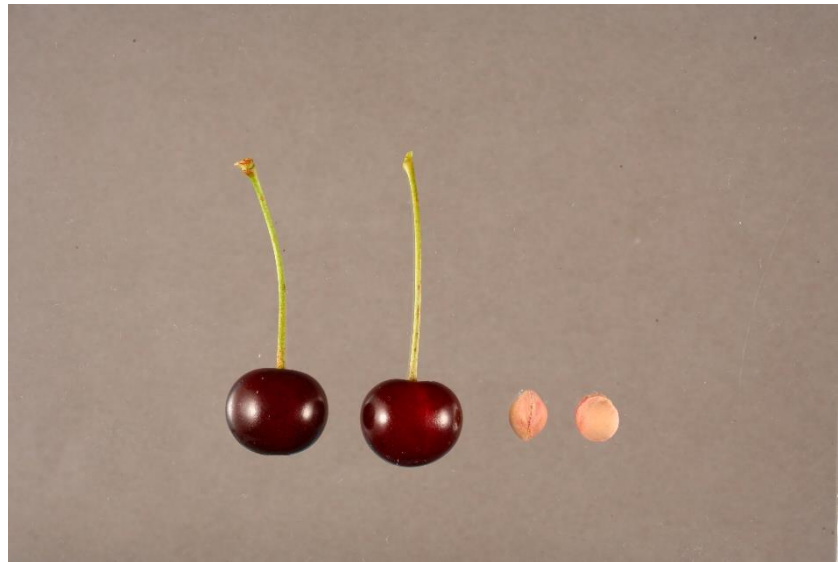
Owoc: średniej wielkości lub duży, o masie 6-6,5 g, okrągły, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka brązowoczerwona. Miąższ różowoczerwony, średnio jędrny, średnio kwaśny, soczysty, z lekką goryczką. Sok różowoczerwony. Pestka średniej wielkości, owalna, z wyraźnym czubkiem. Szypułka średniej długości i grubości.

Zbiór owoców: w drugiej połowie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzewania, umiarkowanie plenna, o atrakcyjnych owocach. Jest przydatna do uprawy w ogrodach przydomowych. Owoce mogą być spożywane w stanie świeżym lub wykorzystywane na przetwory.

‘WISOK’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Skierniewice, Polska.

Drzewo: drzewo rośnie średnio silnie. Tworzy zwartą koronę o półwzniesionych konarach. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześniej, owocuje corocznie, średnio obficie.

Liść: średniej wielkości, bez połysku. Ogonek liściowy średnio długi, o umiarkowanie silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki ciemnoczerwone położone przy podstawie blaszki liściowej.

Zapylacze: nieokreślone.

Owoc: mały, o masie 3-3,5 g, okrągły, spłaszczony na wierzchołkach. Skórka brązowoczerwona. Miąższ ciemnoczerwony, jędrny, bardzo kwaśny, średnio soczysty. Sok purpurowy. Pestka mała, okrągła. Szypułka długa, średnio gruba.

Zbiór owoców: w drugiej połowie lipca, zwykle ok. 8 dni przed odmianą Łutówka.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: odmiana o średnio późnym terminie dojrzwania owoców, średnio plenna. Ze względu na małą podatność drzew na choroby przydatna do uprawy w ogrodach przydomowych. Pod względem wielkości owoców ustępuje innym odmianom dojrzewającym w tym samym terminie.

‘WOLYŃSKA’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: Polska. Odmiana została odkryta przez pracowników Instytutu Sadownictwa w Karnkowie k. Lipna i opisana w 1960 r.

Drzewo: rośnie silnie. Tworzy kulistą koronę, o gałęziach początkowo wzniesionych, a po wejściu w owocowanie bardziej zwisających. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześnie. W okres owocowania wchodzi wcześnie, plonuje nieregularnie, średnio obficie.

Liść: duży, rozszerzający się od nasady ku wierzchołkowi, o bardzo słabym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o słabym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki ciemnoczerwone, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej.

Zapylacze: ‘Nefris’, ‘Fanal’, ‘Sokówka Wielkopolska’, ‘Sokówka Czarna’.

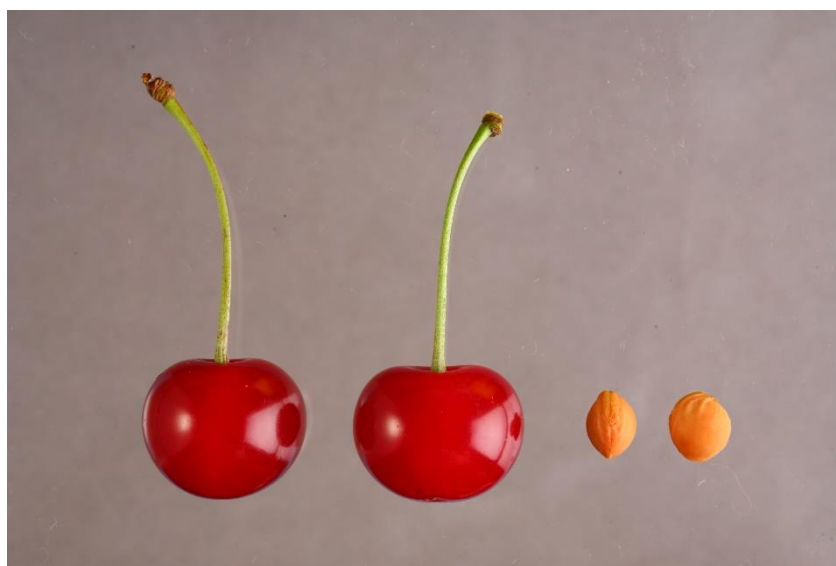
Owoc: średniej wielkości, o masie 4-5 g, kulisty. Skórka ciemnoczerwona. Miąższ czerwony, miękki, lekko kwaśny. Sok jasnoczerwony. Pestka średniej wielkości, jajowata. Szypułka średniej długości, gruba.

Zbiór owoców: najczęściej w połowie lipca.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: stara odmiana wiśni o średnio późnym terminie dojrzewania owoców i wysokiej zdrowotności drzew. Owoce są przydatne na przetwory, m.in. na dżemy, soki i kompoty. Jej wadą jest zawodność w plonowaniu. Pod względem wielkości owoców ustępuje innym odmianom dojrzewającym w tym samym terminie.

‘WRÓBLE’

Pochodzenie: nieznane.

Miejsce wyhodowania: prawdopodobnie Czechy.

Drzewo: rośnie średnio silnie. Tworzy gęstą, rozłożystą koronę z lekko zwisającymi pędami. Jest wytrzymałe na mróz. Kwitnie średnio wcześnie, plonuje regularnie i obficie.

Liść: mały, wydłużony, ciemnozielony, o dość silnym połysku. Ogonek liściowy średniej długości, o silnym zabarwieniu antocyjanowym. Miodniki pomarańczowożółte, zlokalizowane u podstawy blaszki liściowej i na ogonku.

Zapylacze: prawdopodobnie odmiana samopłodna.

Owoc: średniej wielkości, o masie 5-6 g, kulisty, lekko spłaszczony na wierzchołkach, łatwo odrywający się od szypułki. Skórka czerwona, lśniąca. Miąższ czerwony, słodko-kwaśny, smaczny. Sok jasnoczerwony. Pestka średniej wielkości, okrągła. Szypułka średniej długości i grubości.

Zbiór owoców: najczęściej w trzeciej dekadzie lipca, podobnie do owoców odmiany Łutówka.

Podatność na choroby:

- drobna plamistość liści drzew pestkowych – mała
- rak bakteryjny – mała
- brunatna zgnilizna drzew pestkowych – mała.

Właściwości użytkowe: późna, plenna odmiana wiśni, przydatna do uprawy amatorskiej i towarowej na terenie całego kraju. Owoce są przydatne do bezpośredniej konsumpcji oraz do przetwórstwa.